

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

30.05.2022 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Obowiązek badania tzw. „pośrednich transakcji rajowych” w zakresie transakcji zakupowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 stycznia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.385.2021.1.AW _____ 3

Kwalifikacja usług świadczonych przez zleceniobiorców na rzecz spółki jako ukrytych zysków, o których mowa w art. 28m ust. 3 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.58.2022.2.IM _____ 4

Obowiązek badania tzw. „pośrednich transakcji rajowych” w zakresie transakcji zakupowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 stycznia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.385.2021.1.AW

W analizowanej sprawie Wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie ustalenia obowiązku sporządzenia dokumentacji cen transferowych na podstawie art. 11o ust. 1a ustawy CIT w przypadku zawarcia umowy sprzedaży usługi do niepowiązanego kontrahenta krajowego za wynagrodzeniem wyższym niż 500.000 zł netto w badanym roku podatkowym.

Wnioskodawca stanął na stanowisku, iż nie będzie obowiązany do sporządzania dokumentacji cen transferowych w sytuacji sprzedaży usługi do niepowiązanego kontrahenta. W uzasadnieniu wskazał, iż skoro jest rzeczywistym właścicielem należności mającym siedzibę w Polsce, to przedmiotem regulacji art. 11 o ust. 1a ustawy CIT nie będą objęte transakcje, w których jest on dostawcą usług, otrzymującym za nie wynagrodzenie. Wnioskodawca odwołał się do definicji rzeczywistego właściciela, zgodnie z którą w jego ocenie rzeczywistym właścicielem może być jedynie podmiot otrzymujący należności, czyli w praktyce świadczący usługi, dostarczający towary (dostawca). Powyższa interpretacja, znajduje dodatkowo, zdaniem Wnioskodawcy potwierdzenie w wykładni systemowej ustawy CIT tj. ustawodawca łączy bowiem definicję rzeczywistego właściciela z odbiorcą należności – przykładowo w art. 26 ust. 1f oraz ust. 1g pkt 2, art. 26b ust. 3 pkt 2, art. 28 ust. 4 pkt 5 ustawy CIT. Stąd w ocenie Wnioskodawcy, nie ciąży na nim jako na jako sprzedawcy usług/towarów obowiązek uzyskania oświadczenia o rzeczywistym właścicielu w ramach dokonywanych transakcji.

Organ podzielił stanowisko Spółki potwierdzając, iż na Wnioskodawcy nie ciąży obowiązek sporządzenia dokumentacji cen transferowych na mocy art. 11o ust. 1 a ustawy CIT w odniesieniu do transakcji przywołanej we wniosku.

Komentarz eksperta

Komentowana interpretacja indywidualna jest pierwszą znaną nam interpretacją w przedmiocie nowych obowiązków w zakresie dokumentowania tzw. „pośrednich transakcji rajowych”. Choć znowelizowane przepisy art. 11o ust. 1a-1b ustawy CIT obowiązują już ponad rok, nadal nie jest znane ostatecznie podejście do ich wykładni, stąd podatnicy próbują doprecyzować regulacje przy wykorzystaniu instytucji interpretacji indywidualnej.

W świetle pojawiających się wątpliwości po stronie podatników oraz braku finalnej wersji objaśnień podatkowych w zakresie identyfikacji obowiązków związanych z pośrednimi transakcjami rajowymi (Objaśnienia podatkowe w zakresie cen transferowych z 21 grudnia 2021 r. Nr 5: *Obowiązek sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych dla tzw. pośrednich transakcji rajowych, o którym mowa w art. 11o ust. 1a i 1b ustawy o CIT oraz art. 23za ust. 1a i 1b ustawy o PIT*), wydaje się, iż przywołana interpretacja może stanowić zapowiedź jednolitego podejścia organów i Ministerstwa Finansów w tym zakresie. Stanowisko zaprezentowane przez organ w przedmiotowej interpretacji zbieżne jest bowiem z brzmieniem wydanego dotychczas projektu objaśnień podatkowych dotyczących przywołanych regulacji.

Zarówno Dyrektor KIS jak i MF (w projekcie objaśnień podatkowych) wskazali, iż weryfikacji w zakresie art. 11o ust. 1a ustawy CIT podlegają transakcje zakupowe z perspektywy podatnika, czyli takie, w których nabywa on towary lub usługi jako związane z transferem należności do drugiej strony transakcji. Co do zasady, nie podlegają weryfikacji na gruncie ww. regulacji transakcje, w ramach których to podatnik sprzedaje towar lub świadczy usługę na rzecz drugiej strony transakcji, gdyż są związane z uregulowaniem

należności na rzecz podatnika. Co więcej, obydwa dokumenty (tj. komentowana interpretacja indywidualna oraz projekt objaśnień MF) przytaczają wyjątek od powyższej zasady, tj. sytuacje, które mogą być objęte zakresem art. 11o ust. 1a ustawy CIT w których odbiorcą należności jest polski rezydent, jeżeli rzeczywisty właściciel jest podmiotem rajowym. Natomiast w przypadku gdy polski rezydent jest jednocześnie rzeczywistym właścicielem, nie powstaje obowiązek dokumentacyjny.

Należy zatem obserwować jak dalej będzie kształtować się linia interpretacyjna organów podatkowych i pozostaje mieć nadzieję, iż w najbliższym czasie przedstawiona wykładania zostanie utrwalona i potwierdzona w ramach finalnej wersji objaśnień podatkowych wydanych przez Ministerstwo Finansów.

ANNA JAWORSKA
DORADCA PODATKOWY

JOANNA BIAŁOBRZEWSKA
DORADCA PODATKOWY

Kwalifikacja usług świadczonych przez zleceniobiorców na rzecz spółki jako ukrytych zysków, o których mowa w art. 28m ust. 3 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.58.2022.2.IM

Wyplata przez spółkę na rzecz zleceniodawców, podmiotów powiązanych, wynagrodzenia z tytułu usług świadczonych na podstawie umów o współpracy, o których mowa we wniosku, nie będzie stanowiła dochodu z tytułu ukrytych zysków określonych w art. 28m ust. 3 ustawy CIT. Ocena czy dochód z tytułu wskazanych we wniosku, a dokonywanych przez spółkę z podmiotami powiązanymi transakcji spełnia warunki do uznania go za dochód z tytułu ukrytego zysku powinna zostać dodatkowo przeprowadzona w oparciu o przesłanki wynikające ze zdania wstępnego przepisu art. 28m ust. 3 ustawy CIT. Jak z niego wynika, dochód z tytułu ukrytego zysku nie obejmuje świadczeń, które nie są wyko-

nane w związku z prawem do udziału w zysku, czyli świadczeń podjętych (wykonanych) bez jakiegokolwiek wpływu podmiotów powiązanych na działanie i decyzje spółki opodatkowanej ryczałtem, w zakresie ocenianego świadczenia. A zatem, stanowisko, zgodnie z którym świadczenia nabywane przez spółkę od zleceniobiorców nie będą stanowić ukrytych zysków, o których mowa w art. 28m ust. 3 ustawy CIT, a w konsekwencji po stronie spółki nie powstanie - w związku z ich nabyciem - dochód podlegający opodatkowaniu ryczałtem, o którym mowa w art. 28m ust. 1 pkt 2 ustawy CIT - jest prawidłowe.

Komentarz eksperta

Warto przypomnieć, że przy okazji wejścia w życie od 1 stycznia 2022 r. przepisów podatkowo-składkowego Polskiego Ładu istotnie zmieniły się także przepisy w zakresie ryczałtu od dochodów spółek (estońskiego CIT). W ramach zmian ustawodawca w sposób istotny zmodyfikował przepisy regulujące korzystanie z tego systemu opodatkowania. Nowelizacja przyniosła m.in.: zmiany na wejściu i wyjściu z ryczałtu, szersze otwarcie ryczałtu dla podatników czy usunięcie niektórych barier związanych z wejściem w ten reżim opodatkowania, które budziły obawy przedsiębiorców. Co ważne, zmienił się też poziom obciążeń podatkowych. Liberalizacja przepisów przyniosła zwiększone zainteresowanie ryczałtem od dochodów spółek. Zgodnie z doniesieniami prasowymi w bieżącym roku już ponad 5 tys. podmiotów zdecydowało się skorzystać z ryczałtu. Stanowi to stosunkowo dużą zmianę do roku poprzedniego – w 2021 r. nieco ponad 330 spółek kapitałowych podjęło decyzję o wejściu w estoński CIT.

Przy wprowadzeniu zmian w przepisach, ustawodawca nie zdecydował się jednak na złagodzenie najbardziej kłopotliwych dla podatników przepisów tj. o opodatkowaniu dochodów z tytułu ukrytych zysków oraz z tytułu wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą. Warto przypomnieć, że w obu powyższych przypadkach katalog świadczeń kwalifikowanych do pierwszej bądź drugiej kategorii podstaw opodatkowania jest katalogiem otwartym. Tym samym podatnik w estońskim CIT powinien szczególną staranność poświęcić na weryfikowanie natury i podstawy wypłaty wszelkiego rodzaju należności, zwłaszcza

jeżeli drugą stroną stosunku prawnego jest wspólnik spółki lub podmiot z nim powiązany.

W przywołanej interpretacji indywidualnej DKIS potwierdził, że katalog ukrytych zysków, o którym mowa art. 28m ust. 3 ustawy CIT jest co prawda otwarty, jednakże granice kwalifikacji danego świadczenia do tej kategorii dochodu (w przypadku usług realizowanych przez wspólników na rzecz spółki) wyznaczają rynkowość transakcji, brak wpływu powiązań na wybór usługodawcy oraz okoliczność, że świadczenie usług nie służy dokapitalizowaniu

wspólników. W świetle omawianej interpretacji indywidualnej, wspólnicy spółki pozostającej w reżimie ryczałtu od dochodów spółek nie muszą się obawiać, że świadczone na rzecz tej spółki usługi (na warunkach rynkowych) w ramach relacji B2B zostaną uznane za ukryty zysk już z tytułu samego tylko statusu usługodawcy jako wspólnika spółki.

BARTOSZ PODSKALNY
KONSULTANT PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Podstawą obliczenia kwoty strat poniesionych przez zlikwidowany niemiecki zakład polskiej spółki mogą być wyłącznie przepisy polskiej ustawy CIT, wyrok NSA z 20 maja 2022 r., sygn. II FSK 2228/19	7
Przesłanki zaistnienia stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce w rozumieniu art. 28b ust. 2 ustawy VAT, wyrok NSA z 19 maja 2022 r., sygn. I FSK 968/20	7
Zbycie wierzytelności odpisanej jako nieściągalna skutkuje obowiązkiem korekty kosztów uzyskania przychodów, wyrok NSA z 19 maja 2022 r., sygn. II FSK 2502/19	7
Kwestia rozpoznania podlegających amortyzacji WNiP wskutek nabycia od dostawców utworów i przeniesienia na spółkę praw autorskich do tych utworów, wyrok NSA z 19 maja 2022 r., sygn. II FSK 2648/19	8
Kwalifikacja usługi świadczonej przez salon meblowy na rzecz instytucji kredytowych jako usługi pośrednictwa zwolnionej od VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT, wyrok NSA z 16 maja 2022 r., sygn. I FSK 1989/18	8
Warunki pełnego prawa do odliczenia podatku naliczonego przez spółkę duńską z tytułu zakupów dokonywanych przez oddział tej spółki w Polsce, wyrok WSA w Gliwicach z 18 maja 2022 r., sygn. I SA/GL 1505/21	8

Podstawą obliczenia kwoty strat poniesionych przez zlikwidowany niemiecki zakład polskiej spółki mogą być wyłącznie przepisy polskiej ustawy CIT, wyrok NSA z 20 maja 2022 r. sygn. II FSK 2228/19

Polska ustawa CIT reguluje kompleksowo wszystkie istotne elementy stosunku podatkowo-prawnego (podmiot, przedmiot opodatkowania, stawka podatku). Reguluje też istotne dla opodatkowania tym podatkiem kwestie, określając jak ustalać dochód, kiedy występuje strata i w jaki sposób może być ona odliczona od dochodu. Ustawa ta nie zawiera unormowań pozwalających na ustalenie poszczególnych elementów składowych podatku na podstawie przepisów obowiązujących w innym kraju. Tym samym nie ma podstaw prawnych do tego, aby podmiot podlegający polskiej ustawie CIT odliczał stratę ustaloną na podstawie przepisów innego państwa. Tym samym, fakt, iż strata została wygenerowana przez zakład działający na terenie innego kraju, który to na podstawie UPO podlegał opodatkowaniu na terenie tamtego kraju nie oznacza, że w sytuacji, gdy strata ta będzie rozliczana przez podmiot podlegający polskiej ustawie CIT, ma on prawo ustalić wartość tej straty na podstawie przepisów innego państwa (w tej sprawie na podstawie przepisów prawa niemieckiego).

Przesłanki zaistnienia stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce w rozumieniu art. 28b ust. 2 ustawy VAT, wyrok NSA z 19 maja 2022 r., sygn. I FSK 968/20

Aby spółkę niemiecką w okolicznościach sprawy można było uważać za posiadającą w Polsce stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w rozumieniu art. 28b ust. 2 ustawy VAT powinna ona dysponować w Polsce nie tylko strukturą charakteryzującą się wystarczającą stałością - lecz także, aby struktura umożliwiała w zakresie zaplecza personalnego i technicz-

nego odbiór w Polsce i wykorzystanie usług świadczonych przez spółkę polską do własnych potrzeb działalności gospodarczej tego stałego miejsca prowadzenia działalności, czyli żeby konsumpcja tych nabytych usług miała miejsce w Polsce.

Stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej podatnika charakteryzuje bowiem wystarczająca stałość oraz odpowiednia struktura w zakresie zaplecza personalnego i technicznego, by umożliwić mu odbiór i wykorzystywanie tych usług na własne potrzeby tego stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej. Ponadto nie można mówić o stałym miejscu prowadzenia działalności gospodarczej zagranicznego usługobiorcy - jeżeli to samo zaplecze personalne i techniczne, które ma zostać udostępnione spółce zagranicznej przez spółkę krajową i które - zdaniem organu - pozwala na wykazanie istnienia stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej spółki niemieckiej w kraju, stanowi również zaplecze dzięki któremu spółka krajowa świadczy usługi na rzecz spółki zagranicznej. To samo bowiem zaplecze personalne i techniczne nie może być wykorzystywane jednocześnie do świadczenia i odbioru tych samych usług.

Zbycie wierzytelności odpisanej jako nieściągalna skutkuje obowiązkiem korekty kosztów uzyskania przychodów, wyrok NSA z 19 maja 2022 r., sygn. II FSK 2502/19

Nie budzi wątpliwości, że spółka w momencie sprzedaży wyzbywa się swoich wierzytelności. Tym samym na skutek transakcji sprzedaży wierzytelność traci status „wierzytelności odpisanej jako nieściągalna” i jako taka nie może obciążać kosztów podatkowych. Obciąża je natomiast jako wierzytelność podlegająca odpłatnemu zbyciu. Zatem w przypadku zbycia wierzytelności odpisanej jako nieściągalna konieczne jest dokonanie korekty kosztów uzyskania przychodów.

Kwestia rozpoznania podlegających amoryzacji WNiP wskutek nabycia od dostawców utworów i przeniesienia na spółkę praw autorskich do tych utworów, wyrok NSA z 19 maja 2022 r., sygn. II FSK 2648/19

Ze stanu faktycznego wynika, że: i) dostawca produkuje dzieło/utwór, ii) ma miejsce odbiór utworu przez spółkę, iii) ma miejsce zapłata wynagrodzenia na rzecz dostawców, zarówno za wyprodukowanie dzieła, jak i za przeniesienie praw autorskich do niego. Z opisu sprawy nie wynika, że ma miejsce wytworzenie dzieła przez spółkę. Spółka podała, że tworzy koncepcję dzieła oraz określa specyfikację danego utworu, rozumianą jako wskazanie ich celów, funkcji i ogólnych parametrów. Taka aktywność spółki nie świadczy o jej udziale w tworzeniu dzieła. Także okoliczność, że w skład wynagrodzenia wchodziła opłata za udzielenie licencji nie ma znaczenia dla uznania, czy mamy do czynienia z wytworzeniem czy też nabyciem. W konsekwencji spółka będzie zobowiązana do rozpoznania WNiP i nie może zaliczyć wypłaconego wynagrodzenia w koszty uzyskania przychodów jednorazowo.

Kwalifikacja usługi świadczonej przez salon meblowy na rzecz instytucji kredytowych jako usługi pośrednictwa zwolnionej od VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT, wyrok NSA z 16 maja 2022 r., sygn. I FSK 1989/18

W świetle orzecznictwa TSUE celem działań pośrednika jest uczynienie wszystkiego co niezbędne, by dwie strony zawarły umowę. Opisanie we wniosku czynności spółki stanowią takie działania, które mają na celu pozyskanie potencjalnych nowych klientów dla instytucji finansowych. One nie są tylko ukierunkowane - tak jak wskazywał organ - na zaprezentowanie oferty tej instytucji i udzielenie informacji odnośnie do możliwości czy warunków zawarcia umowy kredytowej, ale przede wszystkim na zapewnieniu kontaktu z bankami (w

tym celu organizowane są POK-i ratalne) i kierowanie do nich klientów, po uprzednim wystawieniu stosownego zamówienia w oparciu, o które w ogóle może zostać taka pożyczka czy kredyt udzielone. Przesłanka uznania danej czynności za pośrednictwo jest spełniona w momencie, kiedy podmiot stwarza możliwość nawiązania kontaktu z instytucją finansową i przez to nabycia jej produktu. W analizowanej sprawie taka możliwość została zrealizowana poprzez organizowanie POK-ów, kierowanie klienta do pracownika danego banku. Nie jest tak - jak wskazywał organ - że wyłącznie negocjowanie warunków umowy przesądza o czynnościach pośrednictwa i że pośrednictwo w każdym przypadku musi polegać na negocjowaniu warunków umowy.

Warunki pełnego prawa do odliczenia podatku naliczonego przez spółkę duńską z tytułu zakupów dokonywanych przez oddział tej spółki w Polsce, wyrok WSA w Gliwicach z 18 maja 2022 r., sygn. I SA/GL 1505/21

Podatek obciążający nabyte towary i usługi może zostać odliczony w całości, gdy nabyte towary i usługi są wykorzystywane wyłącznie do wykonywania czynności opodatkowanych VAT. Ponadto warunkiem do odliczenia na terytorium Polski podatku naliczonego związanego z czynnościami dokonywanymi poza terytorium Polski jest to, aby - hipotetycznie - w przypadku wykonywania tych samych czynności w Polsce podatnikowi przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego oraz aby podatnik posiadał dokumenty, z których wynikać będzie związek odliczonego podatku z czynnościami wykonywanymi poza terytorium Polski. Zatem skoro usługi IT są na terytorium Danii częściowo zwolnione i spółce przysługuje częściowe prawo do odliczenia podatku VAT w Danii, to spółce nie będzie przysługiwać pełne prawo do odliczenia podatku VAT z tytułu zakupów dokonywanych przez oddział spółki w Polsce.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia obniżenia podstawy opodatkowania VAT z powodu udzielonego rabatu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.100.2022.3.IK	10
Kwestia obowiązku pobierania podatku u źródła od wynagrodzenia wypłacanego na rzecz zagranicznego banku z tytułu świadczeń o podobnym charakterze do gwarancji i poręczeń, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.84.2022.1.ANK	11
Zastosowanie do usług dotyczących obsługi rachunkowo-księgowej oraz finansowej zwolnienia od VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a i b ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 maja 2022 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.135.2022.2.KT	11
Prawo do obniżenia przychodu podatkowego na podstawie wystawionej zbiorczej faktury korygującej w trybie art. 106j ust. 3 ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.73.2022.4.EJ	11
Kwota zapłacona przez inwestora na rzecz podwykonawcy, na którą składają się należność główna oraz odsetki na podstawie orzeczenia sądu (w ramach tzw. solidarnej odpowiedzialności inwestora), nie stanowi kosztów uzyskania przychodu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.161.2022.1.BJ	12

Kwestia obniżenia podstawy opodatkowania VAT z powodu udzielonego rabatu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.100.2022.3.IK

1) Z opisu sprawy wynika, że spółka przyznaje rabat dystrybutorom ustalony w oparciu o wartość sprzedaży produktów zrealizowanych przez dystrybutora na rzecz klientów końcowych. Zatem rabat ten jest związany z dostawą produktów spółki na rzecz dystrybutora.

Powyższe oznacza, że udzielony rabat stanowi podstawę do obniżenia podstawy opodatkowania zgodnie z art. 29a ust. 10 pkt 1 ustawy VAT.

2) Przepis 106j ust. 3 ustawy VAT jednoznacznie dopuszcza praktykę wystawiania faktur korygujących (dokumentujących rabat) tak, że jedna korekta odpowiada więcej niż jednej fakturze sprzedaży. Faktura korygująca nie musi powoływać także dat sprzedaży, wykazanych pierwotnie na fakturach. Faktury korygujące wystawione w przypadku, gdy podatnik udziela rabatu w odniesieniu do wszystkich dostaw towarów dokonanych dla jednego odbiorcy w danym okresie z uwagi na to, że ich weryfikacja odnosi się do określonego zbioru faktur pierwotnych nie muszą zawierać danych dotyczących nazwy (rodzaju) towaru objętych rabatem. Powinna wykazywać natomiast okres, za który udzielany jest rabat. Ponadto na zbiorczej fakturze korygującej, o której mowa w art. 106j ust. 3 ustawy VAT, nie może zabraknąć dat wystawienia i kolejnych numerów faktur korygowanych. Art. 106j ust. 3 pkt 2 ustawy VAT zwalnia z obowiązku zamieszczenia w zbiorczej fakturze korygującej pewnych elementów, ale nie dotyczy dat wystawienia i kolejnych numerów faktur korygowanych. Istnieje również możliwość umieszczania części danych wymaganych przepisami w załącznikach stanowiących integralną część faktur korygujących. Zarówno przepisy ustawy VAT oraz przepisy wykonawcze do niej nie określają wzorów faktur i faktur korygujących (tym samym ich objętości czy liczby stron), a jedynie stanowią o elementach, które faktura powinna obligatoryjnie zawierać. W związku z powyższym nie ma przeciwwskazań, aby do zbiorczej faktury

korygującej dodać załącznik będący integralną częścią tej faktury, zawierający listę poszczególnych faktur pierwotnych z danego okresu, pod warunkiem że są w nim ujęte wszystkie dane zgodnie z uregulowaniami ustawy VAT.

3) Zasady rozliczania faktur korygujących *in minus*, nie powinny co do zasady wymagać od podatników tworzenia w inny sposób niż dotychczas dokumentów handlowych potwierdzających uzgodnienie warunków pomniejszenia podstawy opodatkowania lub należnego podatku VAT (jak też dokumentów potwierdzających spełnienie uzgodnionych warunków). W zakresie dokumentacji potwierdzającej uzgodnienie warunków transakcji z nabywcą lub usługobiorcą, znaczenie zyskały inne niż potwierdzenie otrzymania faktury korygującej dowody dokumentujące obniżenie podstawy opodatkowania, które są w posiadaniu przedsiębiorców w ramach prowadzonej dokumentacji handlowej. Przy czym nie istnieje zamknięty katalog dowodów potwierdzających uzgodnienie warunków ustalania wartości transakcji (pomniejszenie wartości towaru lub usługi). Biorąc pod uwagę opis sprawy, stwierdzić należy, że za moment uzgodnienia należałoby uznać porozumienie z dystrybutorem (klientem spółki), w którym wskazano warunki udzielanego rabatu. Zaś za spełnienie tych warunków to zakończenie uzgodnionego okresu rozliczeniowego oraz informacja od dystrybutora o jakiej wartości sprzedał produkty spółki w tym uzgodnionym okresie. Zatem po otrzymaniu takiej informacji przez spółkę od dystrybutora doszło do spełnienia uzgodnionych warunków. Tym samym zarówno spółka, jak i dystrybutor mają świadomość o wielkości udzielonego rabatu. W tym przypadku dokumentacją będzie zawarte porozumienie oraz informacja, przekazane od dystrybutora o jakiej wartości sprzedał produkty. Zatem na moment wystawienia faktury korygującej spółka będzie posiadała dokumentację potwierdzającą uzgodnienie z nabywcą towarów warunków obniżenia podstawy opodatkowania lub podatku należnego oraz warunki z tego porozumienia zostały spełnione. W konsekwencji, w okresie rozliczeniowym, w którym spółka wystawi fakturę korygującą będziecie uprawniona do obniżenia podatku należnego wynikającego z wystawionej faktury korygującej.

Kwestia obowiązku pobierania podatku u źródła od wynagrodzenia wypłacanego na rzecz zagranicznego banku z tytułu świadczeń o podobnym charakterze do gwarancji i poręczeń, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.84.2022.1.ANK

W stanie prawnym od dnia 1 stycznia 2022 r. bank jako płatnik, nie jest zobowiązany do pobierania zryczałtowanego podatku dochodowego (tzw. Podatku u źródła / WHT) od wynagrodzenia wypłacanego na rzecz BS S.A. (bank hiszpański), bez konieczności składania przez bank oświadczeń z art. 26 ust. 7a-7j ustawy CIT, pod warunkiem posiadania przez bank certyfikatu rezydencji podatkowej BS S.A. oraz dochowania przez bank należytej staranności zgodnie z art. 26 ust. 1 zd. 3 i 4 ustawy CIT.

Wypłata wynagrodzenia nie podlega w Polsce podatkowi u źródła, zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 2a, ust. 2 i art. 26 ust. 1 ustawy CIT, jako wypłata przychodów z tytułu świadczeń o podobnym charakterze do gwarancji i poręczeń w zw. z art. 7 ust. 1 zd. 1 polsko-hiszpańskiej UPO, jako zysków przedsiębiorstwa.

Zastosowanie do usług dotyczących obsługi rachunkowo-księgowej oraz finansowej zwolnienia od VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a i b ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 maja 2022 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.135.2022.2.KT

Świadczone przez spółkę na rzecz ZASI wyspecjalizowane i kompleksowe usługi rachunkowo-księgowe dotyczące obsługi rachunkowo-księgowej oraz finansowej, polegające na prowadzeniu rozliczeń z urzędem skarbowym, współpracy z biegłymi rewidentami, prowadzeniu ksiąg rachunkowych ASI, audycie dokumentów księgowych ASI, przygotowywaniu polityki rachunkowości ASI, sporządzaniu okresowych sprawozdań finansowych oraz sprawozdań wymaganych przepisami prawa krajowe-

go, unijnego oraz regulacjami KNF, mieszczą się/będą się mieścić w definicji zarządzania w rozumieniu tego określenia zdefiniowanego przez TSUE i są/będą one zwolnione od podatku pod warunkiem, że spełnione będzie kryterium podmiotowe. W niniejszej sprawie również przesłanka podmiotowa uprawniająca do zastosowania zwolnienia od podatku, dotycząca świadczenia opisanych wyspecjalizowanych i kompleksowych usług rachunkowo-księgowych na rzecz opisanego podmiotu jest/będzie spełniona. W konsekwencji, usługi świadczone przez spółkę na podstawie umów o świadczenie wyspecjalizowanych i kompleksowych usług rachunkowo-księgowych zawartych z ZASI, będącymi zewnętrźnie zarządzającymi ASI, jak i wewnątrznie zarządzającymi ASI, mieszczą/będą mieścić się w zakresie czynności zarządzania funduszami inwestycyjnymi wymienionych w art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a i b ustawy VAT i podlegają/będą podlegać zwolnieniu z VAT na podstawie ww. przepisu.

Prawo do obniżenia przychodu podatkowego na podstawie wystawionej zbiorczej faktury korygującej w trybie art. 106j ust. 3 ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.73.2022.4.EJ

1) W rozpatrywanej sprawie nie mamy do czynienia ani z „błędem rachunkowym”, ani z „inną oczywistą omyłką”. Spółka udzieliła rabat dystrybutorowi, którego wartość została obliczona na podstawie wartości sprzedaży produktów spółki dokonanej przez dystrybutora na rzecz klienta końcowego. Zatem, na podstawie faktury zbiorczej korygującej, spółka będzie uprawniona do obniżenia przychodu podatkowego.

2) W przypadku korekty faktury zbiorczej z przyczyn innych niż oczywista omyłka lub błąd rachunkowy, z tytułu udzielonego rabatu, spółka będzie uprawniona do zmniejszenia przychodów w okresie rozliczeniowym, w którym będzie wystawiona faktura korygująca.

Kwota zapłacona przez inwestora na rzecz podwykonawcy, na którą składają się należność główna oraz odsetki na podstawie orzeczenia sądu (w ramach tzw. solidarnej odpowiedzialności inwestora), nie stanowi kosztów uzyskania przychodu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.161.2022.1.BJ

W sytuacji, gdy inwestor zawiera umowę z generalnym wykonawcą, a dopiero ten zawiera umowę z podwykonawcą (nawet jeśli odbywa się to za przyzwoleniem inwestora), to dowodem mogącym stanowić podstawę do uwzględnienia poniesionego wydatku w kosztach podatnika może być faktura wystawiona przez kontrahenta wskazanego w umowie. Z kolei nienależyte wykonanie umowy pomiędzy generalnym wykonawcą i podwykonawcą oraz solidarna odpowiedzialność wynikająca z art. 6471 k.c. w świetle regulacji art. 15 ust. 1 ustawy CIT, nie może mieć znaczenia dla potrzeb uznania wydatku poniesionego na rzecz podmiotu, niebędącego kontrahentem podatnika.

Biorąc pod uwagę powyższe uznać należy, że skoro kosztem uzyskania przychodów jest koszt odnoszący się do konkretnej operacji gospodarczej i zarachowany w księgach rachunkowych na podstawie faktury lub innego dowodu księgowego, uregulowanie należności podwykonawcom, nie stanowi dla spółki kosztów uzyskania przychodu. Jak wynika bowiem z opisu sprawy, wypłacane przez spółkę należności są związane z wykonaniem robót

budowlanych na podstawie umowy zawartej pomiędzy podwykonawcą a wykonawcą. Obowiązek zapłaty należności za wykonanie prac budowlanych obciąża wykonawcę. Spółki z podwykonawcą nie wiązała umowa. Ponadto, odpowiedzialność inwestora wobec podwykonawcy ma charakter gwarancyjny. W przypadku wyrażenia przez inwestora zgody na wykonanie określonych robót przez podwykonawcę (czy to poprzez oświadczenie woli, czy przez określone zachowanie lub brak sprzeciwu/złożenia zastrzeżeń), powstaje solidarna odpowiedzialność inwestora i wykonawcy za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę. Kosztów nie stanowi natomiast wydatki na spłatę zobowiązań, w tym z tytułu udzielonych gwarancji i poręczeń (art. 16 ust. 1 pkt 10 lit. b ustawy CIT). Nawet gdyby więc spłatę zobowiązań w ramach solidarnej odpowiedzialności uznać za wydatek poniesiony w celu uzyskania przychodów, nie może ona zostać zaliczona do kosztów podatkowych z uwagi na enumeratywne wyłączenie z kosztów. Skoro spłacane zobowiązania obejmują zobowiązania wynikające z udzielonych gwarancji i poręczeń, to należy przyjąć, że obejmują one również wszystkie inne zobowiązania o podobnym charakterze, w tym wynikające z odpowiedzialności solidarnej.

Biorąc pod uwagę powyższe spółka jako inwestor nie jest uprawniona do zaliczenia do kosztów podatkowych wydatków w postaci zapłaty należności na rzecz podwykonawcy poniesionych z tytułu odpowiedzialności solidarnej spółki.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl